

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 510-1918)

Originalt emne

Skovene

Skovene/Skovrestorationer

Uddrag fra byrådsmødet den 14. november 1918 - side 9

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 510-1918)

Indstilling fra Skovudvalget om Udleje af Varna-Pavillonen, saalydende:

"Da Restauratør Nielsens Lejemaal angaaende Varnapavillonen udløber den 1. April 1919, anmoder Udvalget om Byraadets Bemyndigelse til efter indhentet Tilbud at udleje Pavillonen for de kommende 10 Aar til den højestbydende, Restauratør Krogh Hansen, Aarhus, for en aarlig Afgift af 7295 Kr. i de første 3 Aar, 7795 Kr. i de paafølgende 3 Aar og 8295 Kr. aarlig i de resterende 4 Aar og iøvrigt i Hovedsagen paa samme Vilkaar, som den nugældende Lejekontrakt indeholder. I Tilfælde af, at der føres elektrisk Sporvej til Varna, forhøjes Lejeafgiften med 10 %. - Lejeren ønsker installeret Køleanlæg i Kælderen og er da villig til at amortisere Anlægsudgiften, der anslaaes til ca. 15000 Kr., med 10 % aarlig. Udvalget kan anbefale, at denne Foranstaltning bringes til Udførelse."

Formanden forelagde Indstillingen og bemærkede, at det ikke var nogen høj Leje, men man fik næppe mere i Øjeblikket. Udvalget havde ogsaa tænkt paa at udleje for en kortere Tid; men paa den Maade fik man vist ikke gode Tilbud, for Folk vilde jo helst sikres for en længere Arrække ved en saadan Overtagelse. Der skulde træffes store Foranstaltninger med Hensyn til Inventar o. lign., og det havde Krogh Hansen bragt i Orden, idet han skulde overtage det hos den tidligere Lejer; ellers kunde det næppe fremskaffes i Øjeblikket. Udvalget havde derfor ment at maatte indstille dette Tilbud. Krogh Hansen havde været paa

Varna en Tid og havde tidligere haft Ansættelse paa Royal, saa han var godt kendt i Byen. Brammer vilde gerne, da der alligevel skulde træffes Forandringer derude, henlede Opmærksomheden paa Pavillonens Musiksal, om der ikke i Salen kunde afholdes virkelige Orkesterkoncerter, saa man fik mere Nytte af den. Musikerne havde overfor Forskønnelsesudvalget hævdet, at det var gavnligt at holde Orkestret samlet om Sommeren, hvorved ogsaa Musikernes Stilling vilde blive mere betrygget. Byen gav jo 12000 Kr. til et kommunalt Orkester og fik egentlig for lidt ud deraf, men der kunde maaske naas et bedre Resultat, hvis Orkestret blev anvendt paa Varna; det kunde muligvis indføres i Kontrakten med Værten. Det var en skrækkelig Musik, der havde været derude det sidste Aar, og det var ikke en ligegyldig Sag, for Varna var et af Byens mest søgte Udflygtssteder, og det havde kostet Byen en meget stor Sum.

Formanden mente, det vilde volde Vanskeligheder at indrette en virkelig Koncertsal med stor Tribune, da Pladsen vist var for lille. Men Udvalget skulde tage det under Overvejelse.

Kjeld Sørensen bekræftede, at Teaterorkestret ved forskellige Lejligheder havde henvendt sig til Forskønnelsesudvalget og bedt dette gøre noget for at holde sammen paa Orkestret, saa det kunde maaske være rimeligt, at dette Spørgsmaal blev taget op. Men der var en Vanskelighed ved, at der fandtes 2 Dirigenter, som vist begge vilde være Topfigur. Udvalget havde forsøgt at støtte Dirigenten ved Teaterorkestret; men hverken "Varna" eller "Friheden" vilde have Orkestret med denne Dirigent, saa det blev vist et vanskeligt Spørgsmaal at ordne. Den foreslaaede Leje var ret lav, og den maatte nødig trækkes længere ned ved Ordningen af Musikspørgsmaalet.

Formanden antog ikke, Skovudvalget kunde gøre andet end ordne Lejespørgsmaalet og Lokalerne. De personlige Forhandlinger maatte vist føres senere.

N. Joh. Laursen havde ogsaa engang - højst uværdig - haft noget at gøre med den kommunale Musik og havde dengang erfaret, at der var mange Vanskeligheder paa dette Felt. En af disse var, at man ikke gerne vilde have Strygeorkester i fri Luft. Taleren kunde derfor ikke se rettere, end at man, som Formanden foreslog, maatte ordne Lejemaalet først og saa senere forhandle med de paagældende Personer. Men det blev vist ret vanskelige Forhandlinger.

Jakob Jensen var klar over, at Lejeforholdene var blevet vanskelige under Krigen, og derfor var det ogsaa vanskeligt at faa en ordentlig Leje derude. Lejen burde have været større,

men naar der ikke var nogen, som Skovudvalget kunde anbefale, der vilde give mere, maatte man helst vedtage Forslaget. Det andet Spørgsmaal om Musikken maatte saa ordnes senere. Det var vist umuligt at lave Lokalerne om til Koncertsal; det maatte man hellere vente med,- til der engang kunde bygges noget derude med dette Formaal for Øje. Den nuværende Pavillon var bygget til Selskaber og ikke til Orkesterhal.

Formanden vidste ikke, om man kunde tænke sig Muligheden af at indrette Orkesterplads i den ene Ende af Salen. Men det vilde Værten vist modsætte sig.

Christensen vilde gerne henlede Opmærksomheden paa et andet Spørgsmaal, da man nu stod foran en Udlejning. Det var bekendt, at Skowærterne havde skruet Priserne ganske overordentlig op. Det burde Byraadet have Haand i Hanke med, saaledes at der f. Eks. for nogle af de mest brugte Varer, som Kaffe og Øl, blev sat en Pris, som ikke maatte overskrides, og som kun kunde hæves ved Forhandling med Byraadet. Det samme burde gælde Prisen for Vand paa Maskine, for denne Pris var ganske uanstændig. Taleren vilde henstille, at man begyndte med dette Princip, nu Varnapavillonen skulde lejes ud, og saa fortsatte ved de andre Pavilloner, naar de blev til Leje, saa man kunde faa nogenlunde rimelige Priser; saa vilde Besøget sikkert ogsaa blive meget større. En anden Ting var ogsaa uheldig her, at det egentlig var Bager Emmery, der havde købt Servicet af den hidtilværende Vært og altsaa stod som Indehaver af det, hvorved den ny Vært vilde blive ganske afhængig af ham. Hvad Musikken angik, maatte det Spørgsmaal vist i nogen Grad overlades til Værten, og hvis han vilde have Folk derud, blev han nødt til at sørge for ordentlig Musik. I "Friheden" havde man f. Eks. haft udmærket Musik i det sidste Aar, og det kunde ogsaa mærkes paa Besøget. Lejemaalet gjaldt jo for 10 Aar, og om 5 . Aar kom der nok en Sporvej derud; saa var 10 % ikke nogen stor Lejeforhøjelse, og derfor burde der ogsaa kunne bestemmes noget om Priserne paa de mest gangbare Varer.

Mikael Johansen var Dr. Brammer taknemlig, fordi han havde bragt Musikspørgsmaalet frem, for i det sidste Aar havde Musikken derude været ganske elendig, og Musikerne var mest forløbne Italienerne og Tyskere. Værten kunde vist ikke komme til Rette med det kommunale Orkester, og derfor var det kommet til "Friheden". Maaske kunde man tænke sig den Ordning, at Skovudvalget eller Forskønnelsesudvalget skulde godkende de Musikkorps, der blev antaget; det var vist den eneste Maade, hvorpaa man kunde sikre sig, at det blev god Musik, og det havde meget stor Betydning. Taleren kunde ikke rigtig tro, at Konditor Emmery havde købt Servicet, for Krogh Hansen havde udtalt, at han selv havde

købt det, men maaske Emmery stod bagved.

Jakob Jensen vilde gøre den Bemærkning, at Manden vist selv havde købt det, men Emmery var Kaution, og det var jo det samme paa en anden Maade. Hvad Restaurationspriserne angik, syntes Taleren, at Prisen paa Sodavand og lignende var noget af det grelleste; her burde sikkert sættes en Grænse.

Formanden kunde godt indse, at der kunde være nogen Rimelighed i at sætte Priser paa de almindeligste Varer, og der kunde godt forhandles nærmere derom; men det var jo noget vanskeligt, naar man vilde have en første Klasses Restauration. Hvad Musikken angik, vilde Skovudvalget gerne være med til at tilvejebringe de Indretninger, der var nødvendige for Musikken, men ellers kunde Udvalget næppe blande sig i dette Spørgsmaal. Taleren vidste godt, at Emmery tidligere havde været blandet ind i Sagen med Hensyn til Service, men troede, at dette Forhold var hævet; Udvalget kunde dog næppe blande sig deri. Taleren antog altsaa, at Udvalget kunde slutte Kontrakt væsentlig paa Grundlag af Indstillingen og saa forhandle nærmere i Henhold til de faldne Udtalelser.

Indstillingen vedtoges.